Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 lipca 2008 r.

ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dotyczący zasobów dorsza w Cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, Cieśninie Skagerrak, wschodniej części Kanału La Manche, wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3633)

(2008/620/WE)

(Dz.U. L 198 z 26.7.2008, str. 66)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji 2011/112/UE z dnia 18 lutego 2011 r.	L 46	46	19.2.2011

▼B

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 lipca 2008 r.

ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dotyczący zasobów dorsza w Cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, Cieśninie Skagerrak, wschodniej części Kanału La Manche, wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3633)

(2008/620/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa [1], w szczególności jego art. 34c ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustanawiające środki odnowienia zasobów dorsza [2] ustanawia środki odbudowy zasobów dorsza w Cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, Cieśninie Skagerrak, wschodniej części Kanału La Manche, wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim oraz zasady monitorowania i kontroli połowów dorsza na tych obszarach oraz nadzoru nad tymi połowami.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa [3] przewiduje prowadzenie kontroli przez Komisję i państwa członkowskie oraz współpracę między państwami członkowskimi w celu zapewnienia zgodności z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa.

(3) Aby środki odbudowy zasobów dorsza w Morzu Północnym, Cieśninie Skagerrak, Cieśninie Kattegat, wodach na zachód od Szkocji, wschodniej części Kanału La Manche oraz Morzu Irlandzkimi przyniosły pożądany wynik, należy ustanowić indywidualny program kontroli i inspekcji dotyczący połowów tych zasobów.

(4) Indywidualny program kontroli i inspekcji należy ustanowić na okres trzech lat. Rezultaty stosowania indywidualnego programu kontroli i inspekcji powinny być okresowo oceniane przez zainteresowane państwa członkowskie we współpracy ze Wspólnotową Agencją Kontroli Rybołówstwa (zwaną dalej „CFCA”), ustanowioną rozporządzeniem Rady (WE) nr 768/2005 [4].

---

[1] Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1).
[2] Dz.U. L 70 z 9.3.2004, s. 8.
[3] Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, s. 1).
[4] Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1.

▼B

(5) Wspólne działania w zakresie inspekcji i nadzoru należy prowadzić zgodnie ze wspólnymi planami rozmieszczenia ustanowionymi przez CFCA.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji ustalono w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja ustanawia indywidualny program kontroli i inspekcji w celu spójnej realizacji środków ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 423/2004 dotyczących odbudowy zasobów dorsza w Cieśninie Kattegat, Morzu Północnym, Cieśninie Skagerrak, wschodniej części Kanału La Manche, wodach na zachód od Szkocji oraz Morzu Irlandzkim.

Artykuł 2

Zakres

▼M1

Indywidualny program kontroli i inspekcji, o którym mowa w art. 1, obowiązuje przez cztery lata i obejmuje:

▼B

a) działania połowowe prowadzone przez statki podlegające ograniczeniom nakładu połowowego i związanym z nimi warunkom na obszarach, o których mowa w art. 1;

b) wszelkie działania związane z wyładunkiem, ważeniem, wprowadzaniem na rynek, transportem i przechowywaniem produktów rybołówstwa oraz rejestrowaniem wyładunków i sprzedaży.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się definicje znajdujące się w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2004.

Artykuł 4

Krajowe programy kontroli i inspekcji

1. W odniesieniu do działań wyszczególnionych w art. 2 Belgia, Dania, Niemcy, Francja, Irlandia, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo ustanawiają krajowe programy kontroli i inspekcji zgodnie ze wspólnymi zasadami określonymi w załączniku I.

▼B

2. Krajowe programy kontroli i inspekcji zawierają wszystkie dane i specyfikacje wyszczególnione w załączniku II.

3. Do dnia 15 października 2008 r. państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, przedłożą Komisji krajowe programy kontroli i inspekcji oraz harmonogramy wdrożenia. Harmonogram zawiera szczegółowe informacje dotyczące przydzielonych zasobów ludzkich i materialnych oraz okresów i stref rozmieszczenia tych zasobów.

4. Następnie państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, przekazują Komisji uaktualniony harmonogram wdrożenia co roku, lecz nie później niż na 15 dni przed datą rozpoczęcia wdrażania harmonogramu.

Artykuł 5

Współpraca między państwami członkowskimi

Wszystkie państwa członkowskie współpracują z państwami członkowskimi, o których mowa w art. 4 ust. 1, w celu realizacji indywidualnego programu kontroli i inspekcji.

Artykuł 6

Działania państw członkowskich w zakresie inspekcji i nadzoru

1. Jeżeli państwo członkowskie ma zamiar prowadzić nadzór i inspekcje statków rybackich na wodach podlegających zwierzchnictwu innego państwa członkowskiego, w ramach wspólnego planu rozmieszczenia (zwanego dalej „JDP") ustanowionego zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 768/2005, powiadamia o tym krajowy punkt kontaktowy zainteresowanego przybrzeżnego państwa członkowskiego wyznaczony zgodnie z art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1042/2006 ([1]) oraz Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa (zwaną dalej „CFCA"). Powiadomienie zawiera następujące informacje:

a) rodzaj, nazwę i sygnał wywoławczy statków i samolotów inspekcyjnych na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;

b) obszary, o których mowa w art. 1, na których będą prowadzone nadzór i inspekcje;

c) czas trwania działań w zakresie nadzoru i inspekcji.

2. Nadzór *oraz* inspekcje są prowadzone zgodnie z załącznikiem I.

Artykuł 7

Wspólne działania w zakresie inspekcji i nadzoru

Państwa członkowskie, o których mowa w art. 4 ust. 1, podejmują wspólne działania w zakresie inspekcji i nadzoru zgodnie ze wspólnym planem rozmieszczenia ustanowionym przez CFCA na podstawie art. 12 rozporządzenia (WE) nr 768/2005.

([1]) Dz.U. L 187 z 8.7.2006, s. 14.

▼B

Artykuł 8

Informacje

Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie, o których mowa w art. 4 ust. 1, udostępniają Komisji następujące informacje dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego:

a) zadania w zakresie inspekcji i nadzoru określone w załączniku I;

b) wszystkie naruszenia przepisów, o których mowa w załączniku III, wykryte w odnośnym roku, z określeniem w przypadku każdego naruszenia: bandery statku, daty i miejsca inspekcji oraz charakteru naruszenia; państwa członkowskie określają charakter naruszenia podając jako odniesienie literę, pod którą naruszenie to zostało wyszczególnione w załączniku III;

c) aktualny stan działań podjętych po wykryciu naruszenia przepisów, niezależnie od tego, czy dane naruszenie wykryto w ciągu odnośnego roku czy w latach wcześniejszych;

d) wszelkie odnośne czynności podejmowane w ramach koordynacji i współpracy pomiędzy państwami członkowskimi.

Artykuł 9

Ocena

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku każde państwo członkowskie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, sporządza sprawozdanie z oceny kontroli i inspekcji przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym w ramach indywidualnego programu kontroli i inspekcji ustanowionego w niniejszej decyzji oraz krajowego programu kontroli i inspekcji, o którym mowa w art. 5, oraz przekazuje je Komisji i CFCA.

2. CFCA uwzględnia sprawozdania z oceny, o których mowa w ust. 1, przy corocznej ocenie skuteczności wspólnego planu rozmieszczenia, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 768/2005.

3. Raz w roku Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury w celu oceny przestrzegania indywidualnego programu kontroli i inspekcji oraz krajowych programów kontroli i inspekcji.

Artykuł 10

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Zadania w zakresie inspekcji i nadzoru

1. Ogólne zadania inspekcyjne

1.1. Z każdej inspekcji należy sporządzić sprawozdanie. W każdym przypadku inspektorzy weryfikują i odnotowują w swoim sprawozdaniu następujące informacje:

a) szczegółowe dane dotyczące tożsamości osób odpowiedzialnych, jak również dane statków lub pojazdów prowadzących działania objęte inspekcją;

b) zezwolenia: licencję, specjalne zezwolenie połowowe, uprawnienie do nakładu połowowego;

c) odpowiednią dokumentację dotyczącą statku, taką jak dzienniki połowowe, poświadczenia rejestracji, plany składowania, ewidencja zgłoszeń oraz, w odpowiednich przypadkach, pisemne zapisy satelitarnego monitorowania statków VMS;

d) wszelkie inne stosowne wyniki inspekcji przeprowadzonych na morzu, w porcie lub na dowolnym etapie procesu wprowadzania do obrotu.

1.2. Dane, o których mowa w pkt 1.1, należy porównać z informacjami przekazanymi inspektorom przez inne właściwe organy, włącznie z informacjami pochodzącymi z satelitarnego systemu monitorowania statków (VMS), z uprzednimi zgłoszeniami i wykazami statków posiadających specjalne zezwolenie na połów dorsza na obszarach określonych w art. 1 niniejszej decyzji.

2. Zadania w ramach inspekcji na morzu

Inspektorzy sprawdzają:

a) ilości ryb zatrzymanych na statku w porównaniu do ilości zarejestrowanych w dzienniku połowowym i zgodność z dopuszczalnym marginesem tolerancji, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 423/2004;

b) zgodność stosowanych narzędzi połowowych z odnośnymi wymogami i przepisami dotyczącymi grubości przędzy, minimalnej wielkości oczek i ryb, uzbrojenia mocowanego do sieci, a także oznaczania i identyfikacji biernych narzędzi połowowych;

c) prawidłowe działanie wyposażenia VMS.

3. Zadania inspekcyjne podczas wyładunku

Inspektorzy sprawdzają:

a) czy dokonano uprzedniego zgłoszenia o wyładunku, z podaniem informacji dotyczącej połowów przechowywanych na statku;

b) czy wypełniono dziennik połowowy i deklarację wyładunkową, włącznie z rejestracją nakładu połowowego;

c) ilości ryb zatrzymanych na statku, masę dorsza i innych wyładowanych gatunków oraz zgodność z dopuszczalnym marginesem tolerancji, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 423/2004;

d) narzędzia połowowe na statku oraz zgodność z przepisami dotyczącymi grubości przędzy, minimalnej wielkości oczek i ryb, uzbrojenia mocowanego do sieci, a także oznaczania i identyfikacji biernych narzędzi połowowych;

e) tam gdzie ma to zastosowanie, zgodność z procedurami dotyczącymi unieruchomienia wyposażenia VMS.

▼B

4. Zadania inspekcyjne dotyczące transportu i wprowadzania do obrotu

Inspektorzy sprawdzają:

a) odpowiednie dokumenty dotyczące transportu i faktyczną zgodność przewożonych ilości z tymi dokumentami;

b) zgodność z wymogami klasyfikacji i oznakowania oraz wymogami dotyczącymi minimalnej wielkości ryb;

c) dokumentację (dziennik połowowy, deklarację wyładunkową i karty sprzedaży), jak również sortowanie i ważenie ryb w celu kontroli zgodności z przepisami dotyczącymi wprowadzania do obrotu.

5. Zadania w ramach nadzoru powietrznego

Zespół prowadzący nadzór:

a) dokonuje kontroli krzyżowej wyników obserwacji w odniesieniu do rozdziału nakładu połowowego;

b) dokonuje kontroli krzyżowej obszarowych ograniczeń połowowych;

c) przekazuje dane z nadzoru do celów kontroli krzyżowych.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Zakres krajowych programów kontroli

Krajowe programy kontroli określają, między innymi:

1. ŚRODKI KONTROLI

— Zasoby ludzkie

Szacunkowa liczba inspektorów zlokalizowanych na lądzie i wypływających na morze oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia;

— Środki techniczne

Szacunkowa liczba statków i samolotów patrolowych oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia;

— Środki finansowe

Szacunkowy przydział środków budżetowych na rozmieszczenie zasobów ludzkich oraz statków i samolotów patrolowych.

2. WYZNACZENIE PORTÓW

Wykaz wyznaczonych portów, w których należy dokonywać wszelkich wyładunków dorsza w ilości przekraczającej dwie tony.

3. KONTROLA NAKŁADU POŁOWOWEGO

System przydziału, monitorowania i kontroli nakładu połowowego, obejmujący następujące elementy:

— system stosowany do weryfikowania bazy historycznej statków, którym przyznano dodatkowe dni połowowe,

— system stosowany do weryfikowania zgodności z ograniczeniami przyłowów nałożonymi na statki, którym przyznano dodatkowe dni lub odstępstwa,

— przepisy prawne i/lub zalecenia wydane dla sektora, dotyczące sposobów rejestracji przewidywanego okresu zarządzania i kategorii narzędzi połowowych,

— przepisy prawne i/lub zalecenia wydane dla sektora, dotyczące sposobów rejestracji zamiaru używania więcej niż jednej kategorii narzędzi połowowych w danym okresie zarządzania,

— opis sposobu zarządzania danymi dotyczącymi nakładu połowowego i strukturę bazy danych,

— stosowany system transferu dni,

— stosowany system przydziału dodatkowych dni,

— stosowany system nieprzypisywania dni tranzytu,

— stosowany system gwarantujący, że odpowiednie możliwości połowowe są wycofywane dla umożliwienia statkom bez bazy historycznej prowadzenia połowów na danym obszarze.

4. SYSTEM NAKŁADU POŁOWOWEGO

Warunki, na jakich działa system, obejmujące następujące elementy:

— opis stosowanego systemu wywoływania jednostek,

— opis alternatywnych środków kontroli,

— system zapewnienia zgodności z warunkami dotyczącymi wcześniejszego powiadamiania,

▼B

— opis systemu zezwalania na wyładunki,

— metoda obliczania marginesu tolerancji przy szacowaniu ilości.

5. PROTOKOŁY Z INSPEKCJI

Protokoły z inspekcji przy wyładunku, pierwszej sprzedaży, transportu po pierwszej sprzedaży i z inspekcji na morzu.

6. WYTYCZNE

Wytyczne dla inspektorów, organizacji producentów i rybaków.

7. PROTOKOŁY DOTYCZĄCE WYMIANY INFORMACJI

Protokoły dotyczące wymiany informacji z właściwymi organami wyznaczonymi przez pozostałe państwa członkowskie jako organy odpowiedzialne za indywidualny program kontroli i inspekcji dotyczący dorsza.

8. WYMIANY INSPEKTORÓW

Protokoły dotyczące wymiany inspektorów, włącznie z określeniem kompetencji i uprawnień inspektorów działających w wyłącznej strefie ekonomicznej drugiej strony.

9. SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA DLA INSPEKCJI

Każde państwo członkowskie ustanowi szczególne wartości odniesienia. Wartości odniesienia należy przekazać wszystkim zainteresowanym państwom członkowskim oraz poddać okresowym przeglądom po dokonaniu analizy uzyskanych wyników. Wartość odniesienia dla inspekcji będzie zmieniać się stopniowo do chwili osiągnięcia wartości docelowych określonych poniżej.

Wartości docelowe

Najpóźniej miesiąc od daty wejścia w życie niniejszej decyzji państwa członkowskie wdrożą swoje harmonogramy inspekcji uwzględniające wyznaczone poniżej wartości docelowe.

Państwa członkowskie określają i opisują strategię kontroli wyrywkowych, którą zamierzają stosować.

Na wniosek Komisja uzyskuje dostęp do planu kontroli wyrywkowych stosowanego przez państwo członkowskie.

a) Poziom inspekcji w portach

Zasadniczo dokładność, jaką należy osiągnąć, powinna odpowiadać co najmniej dokładności, jaka zostałaby osiągnięta przy zastosowaniu prostej metody losowego wyboru, przy czym inspekcją należy objąć 20 % masy wszystkich wyładunków dorsza w danym państwie członkowskim.

b) Poziom kontroli w odniesieniu do wprowadzania na rynek

Inspekcja 5 % ilości dorsza oferowanego do sprzedaży na aukcjach.

c) Poziom kontroli na morzu

Elastyczna wartość odniesienia: do określenia po szczegółowej analizie działalności połowowej na każdym obszarze. Wartością odniesienia dla inspekcji na morzu jest liczba dni patrolowania obszarów objętych zarządzaniem w odniesieniu do dorsza, z możliwością ustalenia odrębnej wartości odniesienia dla dni patrolowania określonych obszarów.

d) Poziom nadzoru z powietrza

Elastyczna wartość odniesienia: do określenia po szczegółowej analizie działalności połowowej na każdym obszarze oraz uwzględniająca zasoby będące do dyspozycji państwa członkowskiego.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz naruszeń, o których mowa w art. 7

A. Nieprzestrzeganie przez kapitana statku rybackiego przepisów dotyczących ograniczeń nakładu połowowego, o których mowa w art. 2 niniejszej decyzji.

B. W odniesieniu do wspólnotowych statków rybackich o całkowitej długości równej lub większej niż 10 metrów, przewożących na pokładzie lub stosujących jakiekolwiek narzędzia podlegające wymogowi posiadania specjalnego zezwolenia połowowego na dowolnym z obszarów, o których mowa w art. 1 niniejszej decyzji Komisji – nieprzestrzeganie przez kapitana lub upoważnionego przedstawiciela wymogu posiadania lub przechowywania kopii specjalnego zezwolenia połowowego.

C. Naruszenia związane z satelitarnym systemem monitorowania statków rybackich, o których mowa w art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków ([1]).

D. Fałszowanie lub niewpisywanie danych do dzienników połowowych, włącznie z zapisami dotyczącymi nakładu połowowego, deklaracjami wyładunkowymi oraz kartami sprzedaży, deklaracjami przejęcia i dokumentami przewozowymi, lub nieprzechowywanie bądź nieprzekazywanie tych dokumentów zgodnie z art. 6–19 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 oraz art. 13 i 15 rozporządzenia (WE) nr 423/2004.

E. W odniesieniu do statków posiadających ponad tonę dorsza – nieprzestrzeganie przez kapitana wspólnotowego statku rybackiego lub jego przedstawiciela przepisów dotyczących uprzedniego zgłoszenia ustanowionych w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 423/2004.

F. Wyładunek dorsza w ilości przekraczającej dwie tony poza wyznaczonymi portami.

([1]) Dz.U. L 333 z 20.12.2003, s. 17.